

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Chrysargyro vt vocant, quod Anastasius diruebat. Caput XXXIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

distinguitur, ex agro in ciuitatem mutauit: ac primum muro fortissimo circumdedit: deinde varia ædificia eaque eximia, in illo extruxit, vt ecclesias, & alias sacras ædes: vt regales porticus, balnea publica, & alia id genus, quibus illustres vrbes magnificè & egregiè adornari solent. Ferunt autem nonnulli locum illum ideo Daras appellatum, quòd Darius ibidem ab Alexandro rege Macedonum, Philippi filio penitus deuictus fuit.

De muro longo. Cap. XXXVIII.

Idem porro imperator opus planè amplissimum, & cum primis memorabile ædificauit (quod longus Murus appellatur) in Thracia in loco commodo situm: quod abest Constantinopoli ad summum ducētis & octoginta stadijs. Mare vtrumque complectitur ad quadringenta & viginti stadia, instar freti cuiusdam: & urbem ferme infulam, pro peninsula efficit: transportatq; eos, quibus libitum est nauigare, à Ponto ad Propontidem, & mare Thracium cū summa securitate. Barbaros denique, qui ex Ponto Euxino, & Cholchide, & Meotide palude excursionses faciunt, quique ex locis vltra Caucasum, & qui ex Europa erumpunt, arcet repellitque.

De Chryfargyro vt vocant, quod Anastasius diruebat. Caput XXXIX.

Est præterea res supra modum illustris, & plane diuina ab eodem imperatore in tributo quod Chryfargyrū dicitur, tollendo gesta. De qua quidem dicitur, vel lingua Thucydidis, vel alia pleniore disertioreque opus esset. Ipse tamen dicam, non tam oratione, quam ipsius rei dignitate fretus. Amplæ & eximiæ reipub. Romanorum tributum sceleratum, deo inuisum, & ne ipsis quidem Barbaris, nedum Christianissimo Romanorum imperio dignum impositum fuit, quod ad tempora Anastasij, qua de causa non equidem habeo dicere, neglectum, ipse regificè & cum summa omnium commendatione fustulit. Impositum verò fuit cum alijs compluribus, qui quæstu viciū sibi quæritabant, tum meretricibus, qua corporis pulchritu

Min dinem

111
 dinem habebant venalem, & effuse ac libidinoſe ſtupris
 in abditis & occultis locis ciuitatis, id eſt in ganeis ſe de-
 debant, tum præterea omnibus, quos ſcortari non pude-
 bat: qui non naturam modò, verum etiam ipſam rem-
 publicam dedecore & ignominia affecerunt, vſque adeo
 vti quæſtus inde perceptus, non aliter atque lex quædam,
 eos, qui tam turpis flagitij cupiditate flagrant, velut
 voce emiſſa, ad id quidem impelleret, & qui in locis
 ſingulis impium illud, & nefarium tributum, quod
 ex eiufmodi ſceleribus cogi ſolet, colligebant, idem
 ipſum ſingulis quadriennijs ad ſummum & primarium ma-
 giſtratum deferebant, adeo vt non minima tributorum re-
 gni pars cenſeretur, & in priuatis ſcrinijs (ſic enim nun-
 cupant) reponeretur: & qui rerum eiufmodi cenſores
 extiterunt, illud munus non obſcurorum & ignobilium
 eſſe, vt reliqua officia, quæ in republica geruntur, exiſti-
 mabant: quod cùm Anaſtaſius intellexiſſet, detuliſſetq; ad ſe
 natum, & ſcelus eſſe ac faciſ inauditum oſtendiſſet, de-
 creuit ſtatuitq; vt omnino tolleretur: quinetiam ſche-
 das, quæ rationem exactioſum complectebantur, igni cre-
 mandas tradidit. Porro autem cum in animo haberet deo
 velut ſacrificium in ea nequitia delenda offerre, quò ne
 cuiquam poſt eum integrum eſſet veteres illas turpitudines
 denuo reuocare, ſimulat ſe in mœrore eſſe, & temeritatis
 ſe ipſe atque extremæ dementiæ inſimulat, nimium, inqui-
 ens, ſe inani gloriæ tribuiſſe, & eo pacto reipub. neglexiſſe
 vtilitatem: propterea quòd tam amplum tributum tãque
 antiquitus inceptum, & tam longo temporis ſpatio conti-
 nuatum confirmatumq; tam imprudenter & inconſulto ab-
 rogauerat, neque proſpexerat pericula inde impendentia,
 vel ſumptus ex eo in militiam ſuppeditatos, quibus reſp.
 tanquam mœnibus defendi ſolet, vel eos, qui ad cultum
 Dei ab eodem conferuntur. Poſtremò conſilio, quod
 intendebat, intra animi ſui cogitationem occultato, denũ-
 tiat ſe velle tributum illud in integrum reſtituere: atque
 eam ob cauſam eos, qui tributo colligendo præſuiſſent, ac-
 ceſſit ad ſe, docetq; facti ſe pœnituiſſe, nec habere, quid
 agat, aut quo modo culpam ſuam præſtet, præſertim cum
 ſcedæ quæ ratione ac ſummâ exactioſis demonſtrare pote-
 rant,

rant, essent igne penitus absumptæ. Atque cum illi non simulatione vlla, sed verè & ex animo factum ideo deplora-
rent, quod inde iniusta iniquaque merces ipsis suppetere con-
sueuerat, & similiter cū Athanasio tributum nõ posse resti-
tui affirmarent, hortari atque adeo orare cœpit, vt omnibus
modis peruestigare pergerent, si forte possent ex omnibus
tabulis, quæ in singulis locis reseruatae essent, elicere totius
tributi exigendi ratione. Itaque singulis summam pecuniæ,
quam in tabulis colligendis consumeret, misit: imperauit
que vt quæque Scheda, quæ ad huius rei declarationem face-
ret, quocumque in loco inueniretur, ad ipsum apportaretur:
quod accurata consideratione, & valde exquisita hæc res de-
nuo sarciri, & in integrum restitui posset. Postea verò quæ,
aliquo temporis spatio interiecto, reuertissent hi, quibus
datū fuisset negocium, Anastasius gestire lætitia & gaudio
exultare visus est. Nam lætabatur admodum, quod ea, de
quibus tantū laborauerat, reuera iam esset consecutus. Ro-
gat, qua ratione tabulas repperissent, & apud quos, & si quid
apud quæquam quod ad tale institutum faceret, etiamnum
reliquum esset. Cū autē illi multos se labores in illis in v-
num cogendis collocasse asseuerarent, iuraretque per ipsum
imperatorem nullam iam Schedam in tota rep. Romana re-
manere, quæ tributi rationem posset ostendere, rursus ma-
gnum rogū incendi, Schedasque apportatas, in eo cõburi,
& cineres aqua oppleri obruique iubet: eo quidē animo &
consilio, vt tributi illius ratio ita penitus deleretur, vt nec
fauilla, nec cinis, nec vllum denique literæ ex schedis iam
combustis vestigiū appareret. Verum ne dum Anastasij fa-
ctum in hoc tributo tollendo tanta laude efferimus, ig-
norare videamur, quæ de eo veteres suis indulgentes affe-
ctibus tradiderint, deinceps ea ponemus in medio, & ex re-
bus ab illis ipsis cõmemoratis perspicue falsa ostendemus.

*De ijs quæ Zosimus scripsit de Chrysargyro &
Constantino imperatore.*

Cap. XL.

Zozimus vnus eorū quī nefariæ & execrabilī Gētiliū
religioni dediti sunt, iracūdia propterea cōtra Cō-
stantinū inflāmatu, & primus ex imperatoribus, dete-

Mm 2 stabili